

... Emanuel traadte ind i Kostalden iført en lang Sækkelærreds Kittel med Bælte og et Par Træsko med Læderklapper. Det var første Gang han foretog Fodringen uden Svigerfaderens Hjælp, og han var ikke fri for at føle sig lidt beklemt i den Anledning. Hans Bevægelsers Kejtethed og den overdrevne Samvittighedsfuldhed, hvormed han afvejede og udmaalte de forskellige Rationer efter de lærte Forskrifter, røbede ogsaa den endnu uøvede Arbejder. Med en Nøjagtighed, som gjaldt det Fremstillingen af et vigtigt Medikament, opløste han nogle Rapskager i en Spand Vand og sammenrørte den derved opstaaede Jævning med en Blanding af Klid, Skraa og uhøvlede Gulerødder. Den samlede Masse fordelte han derpaa ligeligt mellem Malkekøerne. To Goldkøer gav han en Skæppe Kaalrabi, og tilsidst fik hver Ko en Gift Byghalm, som han med en Del Besvær hentede ned oppe fra Stænget.

Han blev hurtig varm af Arbejdet og følte efter dets lykkelige Tilendebringelse den Tilfredshed med sig selv og det Velvære, som den legemlige Beskæftigelse forskafter den uvante Arbejder. Han havde allerede efter disse Par Dages Forløb syntes at kunne spore, hvorledes hans Muskler voksede, hvorledes Blodet rullede friskere og varmere gennem hans Legeme. Ak, sukkede han i denne Tid ofte for sig selv — hvorfor havde han ikke for længe, længe siden ret forstaaet den dybe Betydning af det gamle Ord om „Arbejdets Velsignelse“? Bestandig kom han til at tænke paa sine Standsfæller inde i Byen, der om Sommeren benyttede Landet til at „ligge paa“, og som i deres Blindhed troede at kunne finde Lægedom for deres syge Sjæle og krafteløse Legemer ved at tilbringe Dagene med at spille Ring paa en Græsplæne eller ved at ligge henslængte i en Hængekøje og læse Romaner. Disse Stakler mindede ham om saadanne Mennesker, der løb tankeløse omkring og søgte efter det, som de selv holdt i Haanden. Under Lidelser og Klager slæbte man sig fra Badested til Badested, tyllede sig med Medicin, anstillede en hæsblæsende Jagt efter nye Medikamenter, nye Kure, nye Læger — og dog laa Lægemidlet i Hvermands Haand, det eneste, sande, jordiske Lægemiddel for den hensygnende Menneskehed! Aa, hvor længe